

RESUMÉ

Ilustrační tvorba Adrieny Šimotové je dosud málo zpracovaná, nicméně nedílnou součástí její výtvarné tvorby. Ilustrováním se zabývala prakticky celou svou uměleckou dráhu – první ilustrace, které však nebyly vydány, vytvořila již při studiu na střední grafické škole. První publikované ilustrace se datují do roku 1948, tedy do doby, kdy Šimotová studovala na Vysoké škole uměleckoprůmyslové. Po téměř dvacetileté pomlce se k ilustrování vrátila v roce 1967, kdy doprovodila povídku do revue světové literatury. Šedesátá léta znamenala pro Adrienu Šimotovou příklon k tzv. nové figuraci a obrácení pozornosti k všedním lidským situacím.

V sedmdesátých letech dochází k další proměně jejího výtvarného výrazu – po tragické smrti manžela Šimotová opouští techniku malby a přechází k práci s textilem a později papírem.

Soustavně se Šimotová zabývala ilustracemi až od let osmdesátých. Vznikají významné ilustrace ke sbírce Vladimíra Holana. V této době jsou pro Šimotovou důležité pobyty v klášteře v Hostinném, kde tvořila díla prořezáváním a vytrháváním papíru.

Na počátku 90. let Šimotová opouští figurální motivy a zabývá se frotážemi věcí ze svého okolí. Vznikají tak cykly jako např. Magie věcí a Svěcení reality. Reprodukce některých z těchto frotáží byly použity také jako ilustrace.

Od frotáží předmětů se Šimotová dostává k „frotážím“ těla – obtiskuje do papíru končetiny i celé postavy v různých polohách – v polovině 90. let se tak znovu vrací k figuře.

Po smrti syna Martina se začala zabývat pamětí a rodinnými vzpomínkami, což vyústilo v cyklu Paměť rodiny, vzniklém na stipendijním pobytu v Paříži.

Důležitým motivem se stává také oko; toto téma využila Šimotová také v několika ilustracích. Mezi významnými cykly z druhé poloviny 90. let jmenujme např. Vytrácení podob (1997), Z Kafkovského cyklu, související s ilustracemi k Dopisům Mileně, První hlasy (1998), či Rozhovorem (1998 – 1999).

V novém tisíciletí pak Šimotová vytvořila ilustrace ke knihám Jiřího Šindlera, Emily Dickinson, podruhé k Vladimíru Holanovi ad.

Šimotová ilustrovala složitá díla významných autorů, které spojuje zájem o problematiku člověka a bytí. Tato témata se projevují také v ilustracích Adrieny Šimotové, jejichž hlavními motivy jsou člověk, lidské tělo a jeho detaily – hlava, tvář, ústa, oči; těmito prvky se Šimotová zabývá i ve své volné tvorbě.

Ilustrace jsou úzce propojeny s autorčinou volnou tvorbou nejen tematicky, ale často i technickými a výrazovými prostředky. Souvislost ilustrací s díly z daného období jsem se pokusila komparací postihnout.

Práce se pokouší o propojení obsahu a nalezení vztahů mezi jednotlivými literárními díly a jejich ilustracemi.

Hlavním přínosem této práce je nejen kompletní soupis a popis ilustrací Adrieny Šimotové, ale zejména zasazení ilustrátorské tvorby do kontextu jejího výtvarného díla a uměleckého vnímání.

Stávající neúplný soupis, publikovaný v retrospektivním katalogu Národní galerie a Muzea umění Olomouc, byl doplněn o chybějící položky a o nově vydané knihy.

Klíčová slova: Umění 2. poloviny 20. století, České umění, Díla s figurální tematikou, Ilustrace, Próza a poezie.

Počet znaků: 112 729